VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2012. gada 14. februārī*

Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme "BIGAB" — Absolūts atteikuma pamatojums — Ļaunticības neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts

Lieta T-33/11

Peeters Landbouwmachines BV , Etenlēra [*Etten-Leur*] (Nīderlande), ko pārstāv P. Klāsens [*P. Claassen*], advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv P. Gerulaks [*P. Geroulakos*], pārstāvis,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

AS Fors MW , Saue [*Saue*] (Igaunija), ko pārstāv M. Nielsens [*M. Nielsen*] un J. Hansens [*J. Hansen*], advokāti,

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 4. novembra lēmumu lietā R 210/2010-1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Peeters Landbouwmachines BV* un *AS Fors MW*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] (referents), tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] un J. Švarcs [*J. Schwarcz*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 24. janvārī,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 11. maijā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 27. aprīlī,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā, ka mēneša laikā no paziņošanas par rakstveida procesa pabeigšanu netika saņemts lietas dalībnieku pieteikums par tiesas sēdes rīkošanu, un tādēļ, uzklausot tiesneša referenta ziņojumu un pamatojoties uz Vispārējās tiesas 135.a pantu, nolemjot izskatīt prasību bez procesa mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2005. gada 31. martā persona, kas iestājusies lietā, *AS Fors MW* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.), kas aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums “BIGAB”.

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 6., 7. un 12. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru no klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 6. klase: “parasti metāli un to sakausējumi; metāla troses un stieples (ne elektriskiem nolūkiem); metāla izstrādājumi, kas nav ietverti citās klasēs; metāla konteineri”;

— 7. klase: “mašīnas un darbmašīnas, motori un dzinēji (izņemot sauszemes transporta līdzekļiem paredzētos); mašīnu sajūgi un transmisiju siksnas (izņemot sauszemes transporta līdzekļiem paredzētos); lauksaimniecības mehānismi (izņemot ar roku darbināmos); automātiskie vilcēji; ceļamkrāni (pacēlāji)”;

— 12. klase: “transporta līdzekļi; pārvietošanās līdzekļi pa sauszemi, gaisu vai ūdeni; velkošā piekabe; pašizkrāvēju piekabes; piekabes; malkas piekabes”.

4 2005. gada 7. novembrī preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 45/2005, un 2006. gada 20. martā preču zīme “BIGAB” tika reģistrēta kā Kopienas preču zīme Nr. 4363842.

5 2007. gada 6. septembrī prasītāja *Peeters Landbouwmachines BV* iesniedza ITSB pieteikumu par šīs preču zīmes atzīšanu par spēkā nesošu attiecībā uz visām precēm, kurām tā bija reģistrēta. Pamati, kas tika izvirzīti, pamatojot šo pieteikumu, bija pamati, kas minēti Regulas Nr. 40/94 51. panta 1. punkta b) apakšpunktā (tagad – Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts), Regulas Nr. 40/94 52. panta 1. punkta c) apakšpunktā (tagad – Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta c) apakšpunkts), skatot kopsakarā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts), un Regulas Nr. 40/94 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā (tagad – Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta b) apakšpunkts), skatot to kopsakarā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 3. punktu (tagad – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 3. punkts).

6 Būtībā prasītāja personai, kas iestājusies lietā, pārmeta, ka tā bijusi ļaunticīga apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī. Ar šo reģistrācijas pieteikumu personas, kas iestājusies lietā, vienīgais mērķis esot bijis kavēt prasītāju laist apgrozībā lauksaimniecības materiālus ar preču zīmi “BIGA”, lai arī prasītājai uz pēdējo minēto bija agrākas tiesības.

7 Ar 2009. gada 4. decembra lēmumu Anulēšanas nodaļa pilnībā noraidīja pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu.

8 2010. gada2. februārī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu, iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.

9 Ar 2010. gada 4. novembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ITSB Apelāciju pirmā padome šo apelācijas sūdzību noraidīja, būtībā balstoties uz šādiem pamatiem:

— Ar Regulu Nr. 207/2009 izveidotais juridiskais režīms ir balstīts uz “pirmā pieteicēja” principu tādā nozīmē, ka īpašumtiesības uz Kopienas preču zīmi rodas nevis ar agrāku izmantošanu, bet ar agrāku reģistrāciju;

— viens no šī noteikuma grozījumiem ir paredzēts Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā, saskaņā ar kuru Kopienas preču zīmi atzīst par spēkā neesošu, ja tās īpašnieks rīkojies ļaunticīgi šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, un ļaunticība šīs tiesību normas izpratnē nozīmē “negodīgu rīcību, kas neatbilst pieņemtiem komercprakses standartiem”;

— prasītāja nav pierādījusi, ka persona, kas iestājusies lietā, būtu rīkojusies ļaunticīgi;

— preču zīme “BIGAB” ir tikusi izmantota kopš 1991. gada, vispirms to izmantoja šīs preču zīmes tagadējā īpašnieka priekštecis, pēc tam pats šis īpašnieks, tas ir, persona, kas iestājusies lietā, kamēr prasītāja apzīmējumu “BIGA” sāka izmantot tikai 1996. gadā;

— pie šī apstākļa pievienojams fakts, ka apstrīdētā apzīmējuma izcelsme ir atrodama tās sabiedrības tirdzniecības nosaukumā, kuru pēc tam iegādājās persona, kas iestājusies lietā, proti, *Blidsberg Investment Group BIG AB*;

— līdz ar to personai, kas iestājusies lietā, bija tiesības lūgt reģistrēt šo preču zīmi kā Kopienas preču zīmi, lai nostiprinātu tās aizsardzību Eiropas līmenī; prasītājai bija tādas pašas tiesības, taču tā neuzskatīja par nepieciešamu reģistrēt apzīmējumu “BIGA” kā Kopienas preču zīmi, lai arī tā to izmantoja kopš 1996. gada;

— šos secinājumus neliek apšaubīt Tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedums lietā C-529/07 *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* (Krājums, I-4893. lpp.), jo galvenais un iepriekšējais personas, kas iestājusies lietā, nodoms bija aizsargāt savas preču zīmju tiesības Eiropas mērogā, nevis kavēt prasītāju izmantot preču zīmi “BIGA”; norāde uz šo nodomu ir rodama apstāklī, ka persona, kas iestājusies lietā, bija izmantojusi apstrīdēto preču zīmi vairākās Eiropas Savienības valstīs, pirms tā iesniedza pieteikumu par tās reģistrāciju par Kopienas preču zīmi;

— šajā ziņā maza nozīme ir tam, ka persona, kas iestājusies lietā zināja vai, mazākais, tai būtu bijis jāzina, ka prasītāja izmantoja apzīmējumu “BIGA” reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī un ka prasītāja varēja īstenot noteikta līmeņa tiesisko aizsardzību attiecībā uz nereģistrēto preču zīmi “BIGA” saskaņā ar Beniluksa konvencijas par intelektuālo īpašumu (preču zīmes un dizainparaugi), kas parakstīta Hāgā 2005. gada 25. februārī, 2.4. panta 1. punkta f) apakšpunktu, jo katrā ziņā ir pierādīts, ka personas, kas iestājusies lietā, tiesības bija agrākas.

Lietas dalībnieku prasījumi

10 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— uzdot ITSB atzīt par spēkā neesošu reģistrēto Kopienas preču zīmi, kas bija pieteikuma par atzīšanu par spēkā neesošu priekšmets, vai pakārtoti – uzdot ITSB atcelt šo reģistrāciju, ciktāl tā attiecas uz 7. klasi;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

11 ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par pierādījumu, kas pirmo reizi izvirzīti Vispārējā tiesā, pieņemamību

12 ITSB apstrīd pierādījumu, kas pirmo reizi izvirzīti Vispārējā tiesā, pieņemamību. Tas attiecas uz prasības pieteikuma 19. un 20. pielikumu, kuri attiecīgi ietver dažādu personas, kas iestājusies lietā, interneta vietnes lapu kopijas un dažādu lapu izrakstus no meklētājprogrammām par preču zīmēm “BIFA”, “FARMA” un “NIAB”.

13 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Vispārējā tiesā iesniegtās prasības mērķis ir pārbaudīt Apelāciju padomju lēmumu tiesiskumu Regulas Nr. 207/2009 65. panta izpratnē un ka saistībā ar strīdiem par tiesību aktu atcelšanu šāda akta tiesiskums ir jāizvērtē, ņemot vērā faktiskos un tiesiskos elementus, kas pastāvēja akta pieņemšanas brīdī. Tādējādi saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Vispārējai tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi, pamatojoties uz dokumentiem, kas pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā. Šādu pierādījumu pieņemšana būtu pretrunā Vispārējās tiesas Reglamenta 135. panta 4. punktam, atbilstoši kuram lietas dalībnieki nevar mainīt Apelāciju padomē izskatīta strīda priekšmetu (Vispārējās tiesas 2009. gada 11. novembra spriedums lietā T-162/08 *Frag Comercio Internacional*/ITSB – *Tinkerbell Modas* (“GREEN by missako”), Krājumā nav publicēts, 17. punkts).

14 No tā izriet, ka, tā kā strīdīgie dokumenti pirmo reizi tika iesniegti Vispārējā tiesā, tie ir jāatzīst par nepieņemamiem.

Par lietas būtību

15 Savu prasību pamatojot, prasītāja izvirza vienu vienīgu pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta neievērošanu. Saskaņā ar tās viedokli Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neizdarot secinājumu, ka persona, kas iestājusies lietā, rīkojās ļaunticīgi, iesniedzot ITSB reģistrācijas pieteikumu ar mērķi reģistrēt apstrīdēto preču zīmi kā Kopienas preču zīmi.

16 Kā pamatoti norādījusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 20. punktā, Kopienas preču zīmes reģistrācijas režīms balstās uz “pirmā iesniedzēja” principu, kas paredzēts Regulas Nr. 207/2009 8. panta 2. punktā. Saskaņā ar šo principu apzīmējumu kā Kopienas preču zīmi var reģistrēt vienīgi tad, ja to neliedz darīt agrāka preču zīme, neatkarīgi no tā, vai tas ietver Kopienas preču zīmi, , dalībvalstī vai Beniluksa Intelektuālā īpašuma birojā reģistrētu preču zīmi vai preču zīmi, kas reģistrēta atbilstīgi starptautiskiem nolīgumiem, kuri ir spēkā Savienībā. Savukārt, ievērojot iespējami Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta piemērošanu, tikai tas, ka trešā persona izmantojusi nereģistrētu preču zīmi, neliedz kā Kopienas preču zīmi reģistrēt identisku vai līdzīgu preču zīmi attiecībā uz identiskiem vai līdzīgiem pakalpojumiem.

17 Šo principu arī mīkstina Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts, saskaņā ar kuru Kopienas preču zīmi paziņo par spēkā neesošu, ja ITSB iesniegts attiecīgs pieteikums vai, pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā par pārkāpumu, ja pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, ir rīkojies ļaunticīgi. Pieteikuma par atzīšanu par spēkā neesošu iesniedzējam, kas vēlas atsaukties uz šo pamatu, ir jāpierāda apstākļi, kas ļauj secināt, ka Kopienas preču zīmes īpašnieks, iesniedzot šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir rīkojies ļaunticīgi.

18 Tiesa ir sniegusi vairākus precizējumus par to, kā ir jāinterpretē Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais ļaunticības jēdziens (skat. pēc analoģijas iepriekš 9. punktā minēto spriedumu lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*). Tādējādi tā ir norādījusi, ka pieteikuma iesniedzēja ļaunprātības [ļaunticības] pastāvēšana šajā izpratnē ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus uz šo lietu attiecināmos faktorus un it īpaši:

— apstākli, ka pieteikuma iesniedzējs zina vai tam ir jāzina, ka trešā persona vismaz vienā dalībvalstī izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta;

— pieteikuma iesniedzēja nodomu liegt šai trešajai personai turpināt izmantot šādu apzīmējumu;

— juridiskās aizsardzības apmēru, kāds ir trešās personas apzīmējumam un apzīmējumam, kura reģistrācija tiek lūgta.

19 Tāpat iepriekš 9. punktā minētā sprieduma lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* 44. punktā Tiesa norādīja, ka nodoms liegt trešām personām tirgot preci noteiktos apstākļos var raksturot pieteikuma iesniedzēja ļaunprātību [ļaunticību]. Tā tas it īpaši ir gadījumā, kad beigu beigās izrādās, ka pieteikuma iesniedzējs apzīmējumu kā Kopienas preču zīmi faktiski ir reģistrējis bez nodoma to izmantot, tikai lai liegtu trešajām personām iekļūt tirgū.

20 Tādējādi, kā to pamatoti uzsvērusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 30. punktā, no iepriekš 9. punktā minētā spriedumā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* izmantotā formulējuma izriet, ka iepriekš 18. punktā uzskaitītie trīs faktori ir tikai ilustrācija elementiem, kas var tikt ņemti vērā, lai izlemtu par iespējamo preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja ļaunticību pieteikuma iesniegšanas brīdī.

21 Tādējādi ir jāuzskata, ka visaptveroša vērtējuma ietvaros, kas veikts saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, tāpat var tikt ņemtas vērā apstrīdētā apzīmējuma izcelsme un tā izmantošana kopš tās radīšanas, kā arī uzņēmējdarbības loģika, ar kādu iesniegts pieteikums reģistrēt šo apzīmējumu par Kopienas preču zīmi.

22 Izskatāmajā lietā ir konstatēts, ka apstrīdētā preču zīme ir tikusi izmantota kopš 1991. gada, sākotnēji to izmantojusi *Blidsberg Investment Group BIG AB*, kuras iniciāļi ir ietverti preču zīmē "BIGAB", un pēc tam, sākot ar 1999. gadu, to izmantojusi persona, kas iestājusies lietā, pēc tam, kad tā ieguva visas ar šo preču zīmi saistītās tiesības. Savukārt prasītāja preču zīmi "BIGA" sāka izmantot tikai 1996. gadā. Turklāt pēdējā minētā nav bijusi nekādi reģistrēta datumā, kad tika iesniegts apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikums, nedz Eiropas, nedz Beniluksa, ne arī valsts līmenī. Šie apstākļi pierāda, ka persona, kas iestājusies lietā, nav nedz radījusi, nedz izmantojusi apstrīdēto apzīmējumu ar tīšu nodomu izraisīt sajaukšanu ar pastāvošu apzīmējumu un tādējādi negodīgi konkurēt ar šī pēdējā apzīmējuma īpašnieku.

23 Turpinot, pretēji prasītājas apgalvotajam, no uzņēmējdarbības viedokļa ir saprotami, ka persona, kas iestājusies lietā, vēlējās paplašināt apstrīdētās preču zīmes aizsardzību, reģistrējot to kā Kopienas preču zīmi. Laika periodā pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas persona, kas iestājusies lietā, īstenoja

savu apgrozījumu precēm ar preču zīmi "BIGAB" pieaugošā skaitā dalībvalstu. Kā to pamatoti norādījusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 32. punktā, šis konteksts bija iespējamais motīvs, kas pamato Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu.

24 Turklāt nevarētu personai, kas iestājusies lietā, pārmest, ka tā bija reģistrējusi apstrīdēto preču zīmi bez nodoma to izmantot un vienīgi, lai liegtu trešajām personām iekļūt tirgū, jo preces ar šo preču zīmi kopš šīs reģistrācijas ir tirgotas daudzās Savienības vietās.

25 Šajā ziņā ir svarīgi uzsvērt, ka uzņēmums principā var likumīgi pieteikt preču zīmes reģistrāciju ne tikai attiecībā uz tām preču un pakalpojumu kategorijām, ko tas tirgo un sniedz pieteikuma iesniegšanas brīdī, bet arī attiecībā uz citām preču un pakalpojumu kategorijām, ko tas iecerējis pārdot vai sniegt nākotnē.

26 Izskatāmajā lietā nekādi nav pierādīts, ka apstrīdētās preču zīmes reģistrācijas pieteikums, ciktāl tā attiecas uz precēm, kas ietilpst 7. klasē, it īpaši uz ceļamkrāniem, bija mākslīga rakstura un attiecībā uz personu, kas iestājusies lietā, no uzņēmējdarbības viedokļa bija neloģisks. Tas tā vēl jo vairāk ir tādēļ, ka nav apstrīdēts, ka persona, kas iestājusies lietā, tirgoja šīs preces, lai arī izmantojot citu preču zīmi. Attiecīgi tikai apstāklis, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikumā bija minētas preces, kas ietilpst šajā klasē, kurā ietilpst prasītājas tirgotās preces, nav tāds, kas pierādītu, ka šis pieteikums bija motivēts tikai ar personas, kas iestājusies lietā, vēlmi liegt prasītājai turpināt izmantot preču zīmi "BIGA".

27 Turklāt ar apstākli, ka pieteikuma iesniedzējs ir zinājis vai tam bija jāzina, ka trešā persona vismaz vienā dalībvalstī jau ilgu laiku izmanto identisku vai līdzīgu apzīmējumu attiecībā uz identisku vai līdzīgu preci, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta, pašu par sevi nepietiek, lai varētu konstatēt pieteikuma iesniedzēja ļaunprātību [ļaunticību] (iepriekš 9. punktā minētais spriedums lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, 40. punkts). Tādējādi, ja tirgū vairāki ražotāji izmanto identiskus vai līdzīgus apzīmējumus attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm, kas var izraisīt sajaukšanas iespēju ar apzīmējumu, kura reģistrācija tiek lūgta, nevar tikt izslēgts, ka pieteikuma iesniedzējs ar šī apzīmējuma reģistrāciju tiecas uz likumīga mērķa sasniegšanu (iepriekš 9. punktā minētais spriedums lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, 48. punkts). Kā to atzīmēja persona, kas iestājusies lietā, tas tā it īpaši var būt gadījumā, ja reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī zina, ka trešais uzņēmums izmanto reģistrācijai pieteikto preču zīmi, izraisot saviem klientiem iespaidu, ka tas oficiāli izplata preces ar šo preču zīmi, lai arī tas nav saņēmis atļauju to darīt.

28 Kas attiecas uz iebildumu, ar ko apgalvo pretrunas, kas rastos no apstākļa, ka persona, kas iestājusies lietā, lūdza kā Kopienas preču zīmi aizsargāt apstrīdēto preču zīmi, bet ne divas citas tai piederošās preču zīmes, proti, preču zīmes "FARMA" un "NIAB", pat pieņemot, ka tas būtu atzīstams par pieņemamu, lai arī tas pirmo reizi izvirzīts Vispārējā tiesā, tam nevar piekrist. Paredzot, ka Kopienas preču zīmes īpašniece var būt jebkura fiziska vai juridiska persona, ar Regulas Nr. 207/2009 5. pantu radītas vienkāršas reģistrācijas tiesības, kas pilnībā atstātas preču zīmes īpašnieka rīcības brīvībai. No tā izriet, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja labticība nevar tikt apstrīdēta tikai tāpēc, ka šis pats pieteikuma iesniedzējs ir citu preču zīmju īpašnieks un nav uzņēmies iniciatīvu lūgt reģistrēt pēdējās minētās kā Kopienas preču zīmes.

29 Personas, kas iestājusies lietā, iespējamās ļaunticības pastāvēšana vēl jo vairāk nav pierādīta vienīgi ar apstākli, ka tā ir atsaukusi preču zīmes "BIGAB" reģistrāciju kā Beniluksa preču zīmi, jo izvēle aizsargāt preču zīmi kā valsts līmenī, tā arī Beniluksa līmenī vai Kopienas līmenī ietilpst tikai tās īpašnieka uzņēmējdarbības stratēģijā, un ne ITSB, ne Vispārējā tiesa nevar iejaukties šādā vērtējumā.

30 Jāpiebilst, ka, lai konstatētu, vai pieteikuma iesniedzējs rīkojies ļaunprātīgi [ļaunticīgi], var tikt ņemts vērā, cik plaša atpazīstamība ir apzīmējumam brīdī, kad tiek iesniegts reģistrācijas pieteikums ar mērķi reģistrēt to kā Kopienas preču zīmi; šāda apmēra atpazīstamība tieši varētu attaisnot pieteikuma iesniedzēja interesi nodrošināt plašāku sava apzīmējuma juridisko aizsardzību (iepriekš 9. punktā minētais spriedums lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, 51. un 52. punkts).

31 Šajā ziņā reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī apstrīdētā preču zīme jau bija tikusi izmantota aptuveni četrpadsmit gadus. Turklāt, kā to norādījusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 32. punktā, gados pirms tās reģistrācijas par Kopienas preču zīmi šīs preču zīmes lietojums bija palielinājies Eiropā. Šis palielinājums nostiprināja šīs preču zīmes pazīstamību, kas apstiprina ideju, ka personai, kas iestājusies lietā, bija likumīgas uzņēmējdarbības intereses tai nodrošināt plašāku aizsardzību un attiecīgi tā nerīkojās ļaunticīgi, iesniedzot reģistrācijas pieteikumu.

32 Šajos apstākļos ir mazsvarīgi, vai preces, ko prasītāja tirgoja ar preču zīmi "BIGA", bija vai nebija līdzīgas vai identiskas precēm, ko persona, kas iestājusies lietā, tirgoja ar apstrīdēto preču zīmi, jo katrā ziņā nav pierādīts, ka reģistrācijas vienīgais mērķis bija liegt prasītājai izmantot preču zīmi "BIGA".

33 Tāpat apstāklis, ka persona, kas iestājusies lietā, dažas nedēļas pēc tam, kad tā bija panākusi apstrīdētās preču zīmes reģistrāciju, nosūtīja prasītājai un kādai citai sabiedrībai brīdinājumu izbeigt izmantot apzīmējumu "BIGA" savā uzņēmējdarbībā, nav norāde par ļaunticību, šāds pieteikums ietilpst Regulas Nr. 207/2009 9. pantā paredzēto tiesību, kas saistītas ar preču zīmes kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju, apjomā.

34 Kas attiecas uz prasītājas argumentu, ka tā esot apzīmējumu "BIGA" izmantojusi Beniluksa valstīs, pirms šajā pašā teritorijā ticis izmantots apstrīdētais apzīmējums, tas pēc sava rakstura nevar atspēkot prezumpciju par personas, kas iestājusies lietā, labticību reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī. Pat ja tas būtu pierādīts, šis apstāklis neliek apšaubīt konstatējumu, ka apstrīdētā preču zīme ir tikusi radīta un izmantota uzņēmējdarbības attiecībās pirms prasītājas preču zīmes. Turklāt, kā norādījusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 26. punktā, principā nekas prasītājai neliedza reģistrēt preču zīmi "BIGA" kā valsts līmenī, tā Beniluksa līmenī vai Kopienas līmenī, kas būtu varējis pasargāt no apstrīdētās preču zīmes kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas.

35 Visbeidzot, kas attiecas uz iebildumu, ka Apelāciju padome pieļāvusi kļūdu, iedvesmojoties no norādes uz to, ka "rūpnieciskos vai komercdarījumos izmanto godīgi", kura ietverta Regulas Nr. 207/2009 12. pantā, lai definētu ļaunticību šīs pašas regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, tam nevar piekrist.

36 Protams, ir tiesa, ka šīm divām normām ir atšķirīgs priekšmets, vienai attiecoties uz trešās personas attieksmi pret preču zīmes īpašnieku un otrai – uz paša īpašnieka attieksmi preču zīmes kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī. Apelāciju padome tomēr nav pieļāvusi nekādu kļūdu, veicot šādu pielīdzinājumu, ko attaisno apstāklis, ka šo divu normu mērķis ir noteikt sankcijas par negodīgu rīcību uzņēmējdarbībā.

37 Katrā ziņā Apelāciju padomei nekādi nav noteikti ierobežojumi veikt šādu pielīdzināšanu ar mērķi interpretēt ļaunticības jēdzienu Regulas Nr. 207/2009 52. panta izpratnē. Kā tas izriet no iepriekš 22.–34. punktā minētā, tā, gluži pretēji, ir pareizi piemērojusi interpretācijas principus, ko šajā ziņā noteikusi Tiesa savā iepriekš 9. punktā minētajā spriedumā lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*.

38 Ievērojot visu iepriekš minēto, ir jāsecina, ka Apelāciju padome pamatoti apstrīdētā lēmuma 33. punktā konstatēja, ka, pat ja persona, kas iestājusies lietā, zināja vai tai būtu bijis jāzina, ka prasītāja izmantoja apzīmējumu "BIGA", pārdodot vertikālus pārtikas mikserus, tā nav rīkojusies ļaunticīgi, piesakot apstrīdētās preču zīmes reģistrāciju.

39 Līdz ar to vienīgais pamats, kā arī prasība kopumā ir jānoraida kā nepamatota.

Par tiesāšanās izdevumiem

40 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

41 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nosprież:

1) prasību noraidīt;

2) Peeters Landbouwmachines BV atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Forwood Dehousse Schwarcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2012. gada 14. februārī.

[Paraksti]